

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges ved EM2014 at fremlægge forslag til ændring af Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri og Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt, således at ikke-erhvervsmæssig fiskeri, fangst og jagt kun må udøves efter tre års fast tilknytning til det grønlandske samfund.

(Medlem af Inatsisartut Lars Mathæussen, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

1. behandling

Naalakkersuisut er enig med forslagsstilleren i, at det er god forvaltningskik regelmæssigt at revidere, hvilke krav man stiller til personer, der enten fisker /eller driver jagt og fangst. Derfor giver det også mening at tage initiativ til at se på, hvordan den samlede retlige konstruktion for erhvervelse af fritidsjagtbevis bedst muligt tilpasses hensynet til bæredygtighed, sikkerhed og kendskab til fiskeri, fangst og jagt i Grønland.

Hvad angår spørgsmålet om bæredygtighed indenfor fiskeri, jagt og fangst er det mit indtryk, at der i den eksisterende lovgivning og dens bekendtgørelser er gode muligheder for at sikre bestandene gennem kvotering af i) deltagere i fangsten via jagtbevis-kategori, ii) antal af dyr der må nedlægges over sæsonen og dagligt samt iii) fangsttider.

På fiskeriområdet er det ligeledes muligt at sikre bestandene ved at indføre samme tidsmæssige og mængdemæssige begrænsninger gennem eksisterende lovgivning.

Behovet for at regulere antallet af folk med adgang til fritidsjagt og fritidsfiskeri samt adgangen til, hvad de må fiske og/eller fange gennem lovændring, bør undersøges nærmere for at vurdere, om udfaldet bliver de resultater, forslagsstilleren ønsker med hensyn til øget bæredygtighed og jagtsikkerhed.

Efter min umiddelbare opfattelse er det nødvendigt at ændre på fangst- og jagtloven men ikke fiskeriloven, idet § 5 i Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt pt. blot for en to-årig periode begrænser fritidsfangerens adgang til jagt på kvoterede arter (rensdyr, moskus samt hvid- og narhval) for personer, som lige er flyttet til Grønland. Det fremgår af § 5, at *"Licens til fritidsfangst og fritidsjagt på kvoterede arter kan efter ansøgning tildeles personer, som er tilmeldt et folkeregister i Grønland og som har haft folkeregisteradresse i Grønland i de seneste 2 år forud for ansøgningstidspunktet."*

Og i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri findes en tilsvarende begrænsning på grund af behovet for afstemning mellem bestemmelserne om ikke erhvervsmæssigt fiskeri og ikke erhvervsmæssig fangst og jagt.

Det skal dog tilføjes, at Naalakkersuisut gennem de sidste 10 år har dispenseret fra denne regel samt fra 1. maj kravet.

Så vidt angår fiskeri, forholder det sig således, at fritidsfiskeri aldrig har været antaget som værende et problem på grund af dets begrænsede omfang. Og denne antagelse har medført, at der ikke foreligger statistiske opgørelser over disse personers fangster.

Forslagsstilleren er også med rette indstillet på at sammenligne forholdene i Grønland med hvilke regler, der eksisterer på området i andre lande. Det har tidligere været undersøgt, om fx. erhvervelse af jagtbevis skulle finde sted efter, at ansøgeren havde bestået en jagtprøve. Vurderingen var, at det administrativt og kontrolmæssigt ville være ret kostbart. En analyse, der sammenligner forhold i Grønland med tilsvarende lovgivning i andre lande, bør efter min opfattelse indgå i det kommende beslutningsgrundlag.

Med henvisning til hvad jeg nævnte ovenfor, indstiller jeg forslaget elementer der handler om fangst og jagt til godkendelse hos Inatsisartut, dog mener jeg at det ikke er nødvendigt at ændre forholdene omkring fritidsfiskeri.

Med disse bemærkninger indstiller Naalakkersuisut forslaget til vedtagelse.